

דְּהוּא עֲתִיקָא קְדִישָׁא מִתְּפִשְׁטָא (ההוא מתפשט) בְּכִלְהוּ עֲלָמִין, וְסִלְקָא וְנַחֲתָא, וּמִתְּפִשְׁטָא לְכִלְהוּ בְּנֵי קְדִישִׁין, לְכִלְהוּ נְטוּרֵי אֹרִייתָא, וְנִיחִין בְּנִיחָא שְׁלִים, מִתְנַשֵּׁי מִכְּלָהוּ, כָּל רוּגְזִין, כָּל דִּינִין, וְכָל פּוֹלְחָנִין קָשִׁין. הָדָא הוּא דְכָתִיב, (ישעיה יד) בְּיוֹם הַנִּיחַ יִי לָךְ מַעְצָבְךָ וּמְרִגְזְךָ וּמִן הָעֲבוּדָה הַקָּשָׁה.

בְּגִינֵי כֵה, שְׁקִיל שַׁבְתָּא לְקַבֵּל אֹרִייתָא, וְכָל דְּנָטִיר שַׁבְתָּא, כְּאִילוּ נָטִיר אֹרִייתָא כִּלְא. וְכָתִיב (ישעיה נ) אֲשֶׁרִי אָנוּשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת וּבֶן אָדָם יַחֲזִיק בָּהּ שׁוֹמֵר שַׁבַּת מִחֲלָלוֹ וְשׁוֹמֵר יָדוֹ מַעֲשׂוֹת כָּל רָע. אֲשַׁתְּמַע, דְּמֵאן דְּנָטִיר שַׁבַּת, כְּמֵאן דְּנָטִיר אֹרִייתָא כִּלְא.

רַבִּי יוֹדָאֵי שְׁאִיל לִיהֵ לְר' שְׁמַעוֹן, יוֹמָא חַד דְּאֶעְרַע עַמִּיָּה בְּאַרְחָא, אָמַר לִיהֵ, ר', הָא כָּתִיב (ס'א בְּפִרְשָׁתָא דְּשַׁבַּת) בְּפִרְשָׁתָא דָּא שַׁבַּת, דְּאָמַר יַשְׁעִיָּה, דְּכָתִיב, (ישעיה נ) כֹּה אָמַר יְי' לְסַרְיִסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת שַׁבְּתוֹתַי וְגו', וְנִתְתִּי לָהֶם בְּבֵיתִי וּבְחֻמוֹתַי וְגו'. מַה קָּא מֵיִרִי.

אָמַר לִיהֵ, קְפוּטְקָאָה, חֲמַרְךָ קְטִירִי בְּטִיפְסָא, וְנִחִית, דְּמִלָּה דְּאֹרִייתָא בְּעֵי צְחוּתָא. אוֹ אֶפְכִי לְאַחֲרָךְ, וְזִיל אֲבַתְרָאִי, וְתַכּוּוֹן לְכַךְ. אָמַר לִיהֵ, בְּגִינֵיהֵ דְּמִר עֲבִידְנָא אֲרַחָא, וּבַתְרִיָּה דְּמִר אֶסְתַּפֵּל בְּשַׁכִּינְתָּא.

אָמַר לִיהֵ, תָּא חֲזִי, מִלָּה דָּא הָא אוּקְמוּהָ חֲבַרְיָא, וְלֹא פְרִישׁוּ מִלָּה. כֹּה אָמַר יְי' לְסַרְיִסִים. מָאן סַרְיִסִים. אֵלִין אֵינּוֹן חֲבַרְיָא, דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּאֹרִייתָא, וּמְסַרְסִי גְרַמִּיָּהוּ כָּל שִׁיתָא יוֹמִין דְּשַׁבְתָּא, וְלַעָאן בְּאֹרִייתָא, וּבְלִילֵיא דְּשַׁבְתָּא מְזַרְזִי גְרַמִּיָּהוּ בְּזוּוּגָא דְּלַהוֹן, מִשׁוּם דִּידְעֵי רְזָא עֲלָאָה, בְּשַׁעֲתָא דְּמִטְרוּנֵיתָא אֲזִדּוּגַת בְּמִלְכָּא.

וְאֵינּוֹן חֲבַרְיָא דִּידְעֵין רְזָא דָּא, מְכוּוֹנִין לְפִיָּיהוּ

הַנְּסֻתָּרִים, וְרוּחַ אַחַת מִהֶעֱנַג שֶׁל אוֹתוֹ הַעֲתִיק הַקְּדוֹשׁ מִתְּפִשְׁטָת (ההוא מתפשט) בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְעוֹלָה וְיוֹרְדָת, וּמִתְּפִשְׁטָת לְכָל הַבְּנִים הַקְּדוֹשִׁים לְכָל שׁוֹמְרֵי הַתּוֹרָה, וְנִחִים בְּמִנוּחָה שְׁלָמָה, נִשְׁפָּחִים מִכָּל הַרְגִזִים, כָּל הַדִּינִים וְכָל הָעֲבוּדוֹת הַקָּשׁוֹת. זֶהוּ שְׁכַתּוֹב (שם יד) בְּיוֹם הַנִּיחַ ה' לָךְ מַעְצָבְךָ וּמְרִגְזְךָ וּמִן הָעֲבוּדָה הַקָּשָׁה.

מִשׁוּם כֵּךְ שְׁקוּלָה שַׁבַּת כְּנֹגַד הַתּוֹרָה, וְכָל מִי שְׁשׁוֹמֵר שַׁבַּת כְּאִלוֹ שׁוֹמֵר אֶת כָּל הַתּוֹרָה. וְכָתוּב (ישעיה נ) אֲשֶׁרִי אָנוּשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת וּבֶן אָדָם יַחֲזִיק בָּהּ שׁוֹמֵר שַׁבַּת מִחֲלָלוֹ וְשׁוֹמֵר יָדוֹ מַעֲשׂוֹת כָּל רָע. נִשְׁמַע, שְׁמִי שְׁשׁוֹמֵר אֶת הַשַּׁבַּת כְּמִי שְׁשׁוֹמֵר כָּל הַתּוֹרָה.

רַבִּי יוֹדָאֵי שְׁאֵל אֶת רַבִּי שְׁמַעוֹן יוֹם אֶחָד שְׁנַפְגֵּשׁ עִמּוֹ בְּדַרְךָ, אָמַר לוֹ, רַבִּי, הֲרִי כְּתוּב (בְּפִרְשַׁת הַשַּׁבַּת) בְּפִרְשָׁה זֹאת שַׁבַּת שְׁאֵמַר יַשְׁעִיָּה, שְׁכַתּוּב כֹּה אָמַר ה' לְסַרְיִסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת שַׁבְּתוֹתַי וְגו', וְנִתְתִּי לָהֶם בְּבֵיתִי וּבְחֻמוֹתַי וְגו'. מַה זֶה אוֹמֵר?

אָמַר לוֹ, קְפוּטְקָאִי, קָשֶׁר אֶת חֲמוּרְךָ בְּגִדְךָ וְרַד, שְׁדַבֵּר תּוֹרָה צְרִיף צְחוּת, אוֹ הַכֵּף לְאַחֲרֶיךָ וְלָךְ אַחֲרֵי וְתַכּוּן לְכַךְ. אָמַר לוֹ, מִשׁוּם מוֹרֵי עֲשִׂיתִי אֶת הַדַּרְךָ, וְאַחֲרֵי מוֹרֵי אֶסְתַּפֵּל בְּשַׁכִּינָה.

אָמַר לוֹ, כַּאֲרָאָה, דְּכַר זֶה הֲרִי פְרִישׁוּהוּ הַחֲבָרִים וְלֹא פְרִישׁוּ דְכַר. כֹּה אָמַר ה' לְסַרְיִסִים, מִי הֵם הַסַּרְיִסִים? אֵלּוּ הֵם הַחֲבָרִים שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה וּמְסַרְסִים עֲצָמָם כָּל שְׁשַׁת יְמֵי הַשַּׁבַּת וְעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה, וּבְלִיל הַשַּׁבַּת מְזַרְזִים אֶת עֲצָמָם בְּזוּוּגָם מִשׁוּם שְׁיֹדְעִים הַסּוּד הָעֲלִיּוֹן בְּשַׁעֲה שֶׁהַגְּבִירָה מְזַדְּגַת בְּמִלְכָּךְ.

וְאוֹתָם חֲבָרִים שְׁיֹדְעִים סוּד זֶה, מְכוּוֹנִים לְכַסּ לְאִמּוֹנַת רַבּוֹנָם,

ומתברכים בפרי מעיהם באותו הלילה. וזהו שכתוב אשר ישמרו, כמו שנאמר ואביו שמר את הדבר.

ונקראים סריסים ודאי, בשביל לחכות לשבת למצא את רצון רבונו, שכתוב ובחרו באשר חפצתי. מה זה באשר חפצתי? זה זיווג הגבירה. ומחזיקים בכרית, הפל אחד. בכרית סתם. אשרי חלקו של מי שמתקדש בקדשה הזו ויודע הסוד הזה.

בא וראה, פתוב ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך ויום השביעי שבת לה' אלהיך וגו'. כל מלאכתך - באותם ששת הימים מלאכת בני האדם, ומשום הדבר הזה לא מזדווגים החברים, רק בזמן שלא נמצא ממעשי בני אדם, אלא מעשה הקדוש ברוך הוא. ומה מעשהו? זיווג הגבירה להוציא נשמות קדושות לעולם. ומשום כך בלילה הזה החברים מתקדשים בקדשת רבונו ומכונים לבם, ויוצאים בנים מעלים, בנים קדושים, שלא סוטים מינה ושמאלה, בני המלך והגבירה, ועל אלה כתוב (דברים יד) בנים אתם לה' אלהיכם. לה' אלהיכם ודאי. משום שאלה נקראים בנים שלו, בנים למלך ולגבירה.

וזה דעת החברים שיודעים סוד זה, בזה נדבקים, ומשום כך נקראים בנים לקדוש-ברוך-הוא. ואלה הם שהעולם מתקיים בשבילם. וכשעולה העולם בדין, מסתכל הקדוש ברוך הוא בבנים הללו ומרחם על העולם, ועל זה כתוב פלה זרע אמת. זרע אמת ודאי. מה זה אמת? טבעת קדושה שלמה, כמו שנאמר (מכה

זרע אמת ודאי. מהו אמת. עזקא קדישא שלימתא. פמה דאת אמר (מכה

למהימנותא דמאריהון ומתברכאן באיפא דמעיהון בההוא ליליא. ודא הוא דכתיב, אשר ישמרו, פמה דאת אמר, (בראשית לו) ואביו שמר את הדבר.

ואקרון סריסים ודאי, בגין לחפאה לשבתא לאשפחא רעוא דמאריהון, דכתיב ובחרו באשר חפצתי. מאי באשר חפצתי. דא זווגא דמטרוניתא. ומחזיקים בכרית, פלא חד, בכרית סתם. זפאה חולקיה דמאן דאתקדש בקדושה דא, וידע רזא דא.

תא חזי, פתיב ששת ימים תעבד ועשית כל (דף פ"ט ע"ב) מלאכתך ויום השביעי שבת ליי' אלהיך וגו', כל מלאכתך, באינון שיתא יומי עבידתיהו דבני נשא ובגין האי מלה. לא מזדווגי חברייא, בר בזמנא דלא ישתפח מעבידתיהו דבני נשא, אלא עבידתיה דקודשא ברוך הוא. ומאי עבידתיה. זווגא דמטרוניתא, לאפקא נשמתין קדישין לעלמא.

ובגין כך, בהאי ליליא חברייא מתקדשי בקדושה דמאריהון, ומכווני לבייהו, ונפקי בני מעלי, בגין קדישין, דלא סטאן לימינא ולשמאלא, בגין דמלפא ומטרוניתא. ועל אלין פתיב, (דברים יד) בנים אתם ליי' אלהיכם, ליי' אלהיכם ודאי. בגין דאלין אקרון בגין דיליה, בגין למלפא ולמטרוניתא. והא דעתיהו דחברייא דיידעין רזא דא, בדא מתדבקן. ובגין כך אקרון בגין לקודשא ברוך הוא. והני אינון דעלמא מתקיימא בגינייהו. וכד סליק עלמא בדינא, אסתפל קדשא ברוך הוא באינון בנוי, ומרחם על עלמא. ועל דא כתיב (ירמיה ב) פלה זרע אמת.

זרע אמת ודאי. מהו אמת. עזקא קדישא שלימתא. פמה דאת אמר (מכה

ז) תתן אמת ליעקב. (אמת דא קדשא בריה הוא) וכלא חד. ובגניי כף, זרע אמת ודאי.

אמר ליה ר' יודאי, בריה רחמנא דשדרני הקא, בריה רחמנא, דהא מלה דא שמענא מפומך. בכה רבי יודאי. אמר ליה ר' שמעון, אמאי קא בכית. אמר ליה, בכינא, דאמינא דווי לאינון בני עלמא, דארחיהון כבעירי, ולא ידעי ולא מסתפלי, דטב לון דלא אתבריאוו. ווי לעלמא כד יפוק מר מגייה, דמאן יכיל לגלאה רזין, ומאן ינדע לון, ומאן יסתפל בארחי אורייתא.

אמר ליה, חייך, לית עלמא אלא לאינון חבריא, דמשתדלי באורייתא וידעין סתימי אורייתא. ודאי בקשוט גזרו חבריא על עמא דארעא, דמחבלין ארחייהו, ולא ידעין בין ימינא לשמאלא, דהא אינון כבעירי, דיאות למעבד בהו דינא, אפילו ביום הכפורים. ועל בנייהו כתיב, (הושע ב) פי בני זנונים המה, בני זנונים ממש.

אמר ליה, ר', האי קרא בעי לאתישבא בארחוי. כתיב (ישעיה נז) ונתתי להם בביתי ובחומותי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם אמן לו. אמן להם מיבעי ליה, מהו אמן לו.

אמר ליה, תא חזי, ונתתי להם בביתי, מהו ביתי. כמה דאת אמר (במדבר יב)

בכל ביתי נאמן הוא. (שם דקודשא בריה הוא אקרי ביה) ובחומותי, כמה דאת אמר (ישעיה סב) על חומותיך ירושלם הפקדתי שומרים יד ושם, פלומר דישלפון נשמתיך קדישין מדוכתא דא. וההוא יד, חולק באשלמותא. טב, מליא מבנין ומבנותן. שם עולם אמן לו, לההוא חולק שלים. אשר לא יפרת לדרי דרין. דבר אחר אמן לו לההוא

ז) תתן אמת ליעקב. (אמת זה הקדוש ברוך הוא) והכל אחד. ומשום כף זרע אמת ודאי.

אמר לו רבי יודאי, ברוך הרחמן ששלחני לכאן. ברוך הרחמן, שהרי דבר זה שמעתי מפיך. בכה רבי יודאי. אמר לו רבי שמעון, למה בכית? אמר לו, בכיתי, שאמרתני אוי לאותם בני העולם שדרכיהם כבהמות ולא יודעים ולא מסתפלים, שטוב להם שלא נבראו. אוי לעולם כשיצא מורנו ממנו, שמי יכול לגלות סודות, ומי יודע אותם, ומי יסתפל בדרךכי התורה?

אמר לו, חייך, אין עולם אלא לאותם חברים שמשתדלים בתורה ויודעים נסתרות התורה. ודאי באמת גזרו החברים על עמי הארצות שמשחיתים דרכם ולא יודעים בין ימין לשמאל, שהרי הם כבהמות שגאה לעשות בהם דין אפילו ביום הכפורים. ועל בנייהם כתוב (הושע ב) פי בני זנונים המה. בני זנונים ממש.

אמר לו, רבי, פסוק זה צריך להתישב בדרךכו. כתוב ונתתי להם בביתי ובחומותי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם אמן לו. אמן להם הנה צריך להיות! מה זה אמן לו?

אמר לו, בא וראה, ונתתי להם בביתי, מה זה בביתי? כמו שנאמר (במדבר יב) בכל ביתי נאמן הוא. (שמו של הקדוש ברוך הוא נקרא בית) ובחומותי, כמו שנאמר (ישעיה סב) על חומותיך ירושלם הפקדתי שמרים. יד ושם, פלומר, שיצאו נשמות קדושות ממקום זה. ואותה יד, חלק השלמות, טוב מלא מבנים ומבנות. שם עולם אמן לו, לאותו חלק שלם, אשר

דבר אחר אמן לו לההוא

דִּידַע רָזָא דְמַלְהָ, וַיִּתְפַּוּוֹן בְּמָה דְבַעֵי לְכוּנָא. הוּ אָמַר ר' שְׁמַעוֹן, כְּתִיב, (שמות לה) לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת. מָאִי טַעְמָא. בְּגִין דְלֹא אֶתְחַזִּי דִינָא כְּהַאי יוֹמָא. וְאִי תִימָא הָא לְגַבוּהַ סְלֵקָא. בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם קֹאֲמַר, וְלֹא לְגַבוּהַ. וְהָהוּא דְסְלֵקָא לְגַבוּהַ, לְאַכְפִּיָא לְדִינָא אַחְרָא סְלֵקָא. דְתַגְנִין, אִית אִשָּׁא אֲכֵלָא אִשָּׁא. וְאִשָּׁא דְמַדְבַּחָא, אֲכֵלָא אִשָּׁא אַחְרָא.

וּבְגִינֵי כַּךְ, אֶתְגַּלְיָא עֵתִיקָא קְדִישָׁא כְּהַאי יוֹמָא, מִכָּל שְׂאֵר יוֹמִין. וּבְזַמְנָא דְאֶתְגַּלְיָא עֵתִיקָא, לֹא אֶתְחַזִּי דִינָא כָּלֵל. וְכָל עֲלָאִין וְתַתְּאִין מִשְׁתַּכְּחִין בְּחֻדְוֹתָא שְׁלִימְתָא, וְדִינָא לֹא שְׁלֵטָא.

הַתָּאנָא, כְּתִיב (שמות לא) כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ. שֵׁשֶׁת יָמִים וְדָאִי, וְלֹא בְּשֵׁשֶׁת. וְהֵנִי יוֹמִין קְדִישִׁין עֲלָאִין, אַקְרוּן יוֹמֵי דְשִׁמְאָ קְדִישָׁא אֶתְפְּלִיל בְּהוּ, וְאִינוּן אֶתְפְּלִילָן בֵּיהּ. זַפְּאָה חוֹלְקִיהוּן דְיִשְׂרָאֵל מִכָּל עַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת פּוֹכְבִים וּמַזְלוֹת, עֲלִייהוּ כְתִיב, (דברים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים פּוֹלְכֶם הַיּוֹם. (ד' ז' ע"א)

כְּבַד אֵת אַבִּיךָ וְאֵת אִמְךָ. (שמות כ) רַבִּי חֲזִיא פְּתַח, (בראשית ב) וְנָהָר יוֹצֵא מַעַדְן וְגו'. וְנָהָר, דָּא נְבִיעוּ דְמַבּוּעָא, דְנִפְיָא תְּדִיר וְלֹא פְּסִיק. וּמִנְהָרָא דְמַבּוּעָא דָּא, אֶתְשַׁקֵּיָא כָּל גְּנֻתָא דְעַדְן. וְהָהוּא נְהָרָא דְמַבּוּעָא קְדִישָׁא, אַקְרִי א"ב. מָאִי טַעְמָא. מְשׁוּם דְאִיהוּ נְבִיעָא לְאַתְזָנָא לְגַנְתָּא.

רַבִּי אַבָּא אָמַר, עַדְן מְמַשׁ אַקְרִי אַב. מְשׁוּם דְהָאִי עַדְן, מִשְׁתַּכַּח מֵהָהוּא אַתְר, דְאַקְרִי אִין. וּבְגִינֵי כַּךְ, אַקְרִי אַב. וְהָא אוּקְיָמָנָא,

לֹא יִפְרַת לְדוּרֵי דוֹרוֹת. דְּכַר אַחַר אַתְּן לוּ - לְאוֹתוֹ שְׂיֻדַּע סוּד הַדְּכַר וַיִּתְכַּוֵּן בְּמָה שְׂצָרִיךְ לְכוּן. עוּד אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּתוּב לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת. מָה הַטַּעַם? כְּדִי שְׁלֹא יִרְאֶה דִין בְּיוֹם הַזֶּה. וְאִם תֹּאמַר, הָרִי לְגַבוּהַ עוֹלָה? בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם אָמַר, וְלֹא לְגַבוּהַ. וְאוֹתוֹ שְׁעוֹלָה לְגַבוּהַ, עוֹלָה לְכַפּוֹת דִין אַחַר. שְׂשִׁינּוּ, יֵשׁ אֵשׁ אוֹכֵל אֵשׁ, וְאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ אוֹכֵל אֵשׁ אַחַר.

וּמְשׁוּם כַּךְ מִתְגַּלְהַ הַעֵתִיקָא הַקְּדוּשׁ בְּיוֹם הַזֶּה מִכָּל שְׂאֵר הַיָּמִים. וּבְזַמְן שְׁמִתְגַּלְהַ הַעֵתִיקָא, לֹא נִרְאֶה דִין כָּלֵל, וְכָל הַעֲלִיוֹנִים וְהַתְּתוֹנִים נִמְצְאִים בְּשִׁמְחָה שְׁלֵמָה, וְהַדִּין לֹא שׁוֹלֵט.

שְׂשִׁינּוּ, כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה ה' אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ. שֵׁשֶׁת יָמִים וְדָאִי, וְלֹא בְּשֵׁשֶׁת. וְהַיָּמִים הַקְּדוּשִׁים הַעֲלִיוֹנִים הִלְלוּ וְקָרְאוּ יָמִים שְׁהִשֵּׁם הַקְּדוּשׁ נְכַלְל בְּהֵם, וְהֵם נְכַלְלִים בּוֹ. אֲשֶׁרִי חִלְקִים שֶׁל יִשְׂרָאֵל מִכָּל הָעַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת פּוֹכְבִים וּמַזְלוֹת, עֲלִיהֶם כְּתוּב (דברים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּה' אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם.

כְּבַד אֵת אֲבִיךָ וְאֵת אִמְךָ. רַבִּי חֲזִיא פְּתַח, (בראשית ב) וְנָהָר יוֹצֵא מַעַדְן וְגו'. וְנָהָר - זֶה נְבִיעַת הַמַּעַדְן שְׂיֻצָא תְּמִיד וְלֹא פּוֹסֵק, וּמִנְהָר הַמַּעַדְן הַזֶּה נִשְׁקָה כָּל גֵּן הָעַדְן. וְאוֹתוֹ נָהָר שֶׁל הַמַּעַדְן הַקְּדוּשׁ נִקְרָא א"ב. מָה הַטַּעַם? מְשׁוּם שֶׁהוּא נּוֹבֵעַ לְזוֹן אֵת הַגֵּן.

רַבִּי אַבָּא אָמַר, עַדְן מְמַשׁ נִקְרָא אַב, מְשׁוּם שְׁעַדְן זֶה נִמְצָא מֵאוֹתוֹ מְקוּם שְׁנִקְרָא אִין, וּמְשׁוּם כַּךְ נִקְרָא אַב. וְהָרִי בְּאַרְנוֹ, מִמְּקוֹם שְׁמִתְחִיל לְהַמְשִׁיךְ הַכֹּל נִקְרָא